

## Arrest

nr. 181 114 van 23 januari 2017  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 31 oktober 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 september 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 december 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 januari 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. RECTOR en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

#### **"A. Feitenrelaas**

*U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het dorp Shalatek, district Mehterlam in de provincie Laghman. Uw vader was chauffeur van een olieverchtwagen. Op een dag werd het konvooi, waarin uw vader zich bevond met zijn vrachtwagen, aangevallen door de taliban.*

*Uw vader kwam hierbij om. Zijn lichaam werd door zijn collega's naar uw huis gebracht, geëscorteerd door politie. Daarna was er in uw dorp een groot gevecht tussen de taliban en het leger. Enkele dagen daarna viel de taliban uw huis aan. U was niet aanwezig daar u op het verlovingsfeest van een vriend was. Toen u terug kwam zei uw moeder dat de taliban geweest was. U ging vervolgens naar uw oom*

waar u tien dagen verbleef. Ondertussen werden de voorbereidingen voor uw reis getroffen en na die tien dagen bij uw oom verliet u het land. U verliet Afghanistan vermoedelijk in juli 2014 en kwam in België aan op 27 juli 2015, waar u op 28 juli 2015 asiel aanvraagde.

U dient geen documenten in ter staving van uw asielaanvraag.

## **B. Motivering**

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag CGVS p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

**Vooreerst dient opgemerkt te worden dat uw kennis over uw dorp en uw directe leefomgeving te beperkt is.**

Tijdens het gehoor werd u gevraagd om de dossierbehandelaar rond te leiden in uw dorp. U vermeldde huizen gemaakt van modder, bergen, een rivier, een kerkhof en een schrijn (CGVS, p.3). Over het schrijn zegt u dat daar een zekere Chalgazi Baba begraven ligt. U weet echter niet wie dat was, ondanks het feit dat u daar uw volledige leven gewoond hebt (CGVS, p.4). Wanneer nog meer informatie gevraagd wordt over uw dorp vermeldt u ook nog een school. Dat is het volgens u (CGVS, p.4). Gevraagd waar u zoal naartoe ging in uw dorp antwoordt u dat u lessen volgde in de moskee. Over die moskee kunt u evenmin iets vertellen, het was een normale moskee zonder specifieke naam volgens u (CGVS, p.4). Over de omgeving van uw dorp legt u ook uiterst summiere verklaringen af. Gevraagd naar de omgeving van Shalatak, uw dorp, vermeldt u vlakke gronden, een berg, een weg en een rivier (CGVS, p.6). Omdat dit een louter generische beschrijving is van een plattelandsomgeving werd u gevraagd wat u kon vertellen over de berg. Uw antwoord hierop is echter dat het gewoon stenen en grond zijn (CGVS, p.8). Gevraagd naar de naam zegt u: "het is gewoon een berg" (CGVS, p.8). Wanneer dan gevraagd wordt hoe er naar de berg wordt verwezen in uw dorp zegt u dat het geen naam heeft en dat er overal bergen zijn in Afghanistan (CGVS, p. 9). Zelfs van een zeventienjarige kan verwacht worden dat hij wel wat meer zou kunnen vertellen over de berg die naast zijn dorp is gelegen. U verklaart tevens nooit uw dorp te hebben verlaten tenzij om boodschappen te doen in de provinciehoofdstad (CGVS, p. 5,6). Uw verklaring hiervoor is dat u thuis moest werken. U ging enkel naar de platte velden waar u cricket speelde met andere jongens (CGVS, p.6). Het is opmerkelijk te noemen dat u nooit naar de omliggende dorpjes zou gegaan zijn, gelet op het feit dat u niet naar school ging, geen werk had en uw ganse leven in hetzelfde dorp gewoond zou hebben. Uw argument dat u geen tijd had omdat u altijd thuis moest helpen is geen afdoende verklaring (zie volgende paragraaf). Op

het einde van het gehoor past u trouwens uw verklaringen hierover aan. Toen u gevraagd werd hoe het komt dat u de namen van de omliggende dorpen kent terwijl u er nooit bent geweest antwoordde u dat u er wel naartoe ging om cricket te spelen (CGVS, p.21 en 22).

Ook over de provinciehoofdstad Mehterlam kunt u nauwelijks iets substantieels zeggen. Nochtans verklaart u dat u minstens één keer en soms twee keer per maand naar de stad ging om boodschappen te doen (CGVS, p. 8). Gevraagd naar wat u kunt vertellen over de stad antwoordt u: "het is een stad. Er is een park en er is een fort die Seraj Qala heet. Mensen spelen volleybal" (CGVS, p.5). Gevraagd om te vertellen over de stad zegt u nog dat er winkels zijn, fruitwinkels en textielwinkels (CGVS, p.5). Wanneer u erop wordt gewezen dat u meer moet kunnen vertellen over de stad waar u geregeld ging vertelt u over de weg die u moest nemen om in Mehterlam te geraken (CGVS, p.5). Uw beschrijving komt inderdaad overeen met de info waarover het CGVS beschikt. Dit is op zichzelf echter geen overtuigend element indien het niet vergezeld gaat met overtuigende verklaringen over de stad zelf. Daarom wordt u verder gevraagd om over de stad zelf te vertellen. Daarop past u uw verklaringen aan en zegt u dat u op een bankje bij het fort moest wachten terwijl uw vader boodschappen ging doen en dat u zodus niet veel kunt vertellen over de rest van de stad (CGVS, p.6). Nochtans had u reeds verklaard dat u soms alleen boodschappen ging doen dus wordt u gevraagd wat u weet over de winkels. U zegt dat er specifieke winkels waren voor thee, bonen en vlees. U zegt dat u voor de rest niets weet over de stad (CGVS, p.6). Vervolgens is u gevraagd wat u kunt vertellen over het fort, waar u volgens uw verklaringen altijd moest wachten op uw vader. U kunt niets meer zeggen dan dat het een groene zone is, een park, waar mensen volleybal spelen (CGVS, p.6). Over het fort zelf kunt u enkel zeggen dat het een oud fort is, omgeven door muren (CGVS, p.6). Op het einde van het gehoor werd nog eens teruggekomen over de winkels in Mehterlam waar u boodschappen ging doen. U vertelt dat er een bazaar is waar je alles kunt kopen, appels, groenten en dat er banken, hotels, winkels zijn. Dit is echter een beschrijving van een generieke markt. Gevraagd wat u specifiek over de markt van Mehterlam weet zegt u dat er verbouwingen bezig waren aan een ondergrondse markt en dat dit alles is wat u weet (CGVS, p.19-20). Van iemand die daadwerkelijk op regelmatige basis boodschappen deed in de stad Mehterlam kan echter verwacht worden dat hij hierover meer adequate en doorleefde verklaringen kan afleggen. Gevraagd naar wat u weet over uw provincie Laghman kunt u enkel zeggen dat de hoofdstad Mehterlam is en dat het gekend is als een groene plaats (CGVS, p. 7). Opnieuw mag toch redelijkerwijs verwacht worden dat u, zelfs gelet op uw jeugdige leeftijd, iets van informatie zou hebben over de provincie waar u uw ganse leven hebt gewoond, hoe miniem ook. Het feit dat u dit niet kan doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Bovendien werd u tijdens het gehoor expliciet gevraagd naar overstromingen of natuurrampen in uw omgeving. U antwoordde hierop ontkennend (CGVS, p. 21). Uit de op het CGVS aanwezige informatie blijkt echter dat er in augustus 2013 wel degelijk overstromingen waren in uw provincie. In datzelfde jaar was er trouwens een aardbeving waarbij doden vielen in de provincies Nangarhar en Kunar maar die ook gevoeld werd in de stad Mehterlam. In het jaar 2007 was er trouwens ook een zware overstroming in de regio Mehterlam. Hoewel u toen nog een kind was is het bevreemdend dat u daar nooit iets over zou hebben gehoord.

**Ten tweede weet u nauwelijks iets over de veiligheidssituatie in uw regio, de belanghebbende partijen of incidenten.**

Er werd u gevraagd wie de macht had in uw dorp. Uw antwoord hierop was: "meestal taliban, soms overheid" (CGVS, p.9). Op de vraag wat u daarmee bedoelt zegt u dat de taliban het gebied veroverde en daarna moest vluchten omdat de overheid kwam (CGVS, p.9). Gevraagd wat u dan weet over de taliban zegt u dat u daar niks over weet. Wanneer u wordt gezegd dat u zei dat ze de controle hadden van uw dorp dus dat u er toch iets van moest weten, antwoordt u dat u ze eens zag en wanneer de overheid patrouilleerde, ze moesten weglopen (CGVS, p.9). Daarnaast zegt u echter dat u nooit soldaten in uw dorp gezien hebt (CGVS, p.20). U vernoemde zelf de partij Hezbe Islami, maar u kon hier niets over vertellen (CGVS, p. 18 en 21). Wat betreft incidenten kunt u zich enkel een gevecht herinneren tussen de taliban enerzijds en het leger en politie anderzijds. U zegt dat er daarnaast geen andere incidenten in uw buurt waren (CGVS, p.9). Nadat u wordt aangespoord om hier meer over te vertellen vermeldt u ook een zelfmoordaanval op de moskee in Mehterlam vijf of zes jaar geleden (CGVS, p.10). Daarnaast zegt u dat er veel incidenten zoals dit gebeurd zijn maar dat u zich niets kunt herinneren (CGVS, p.10). Over de stad Mehterlam, waar u geregeld ging zegt u dat de veiligheidssituatie "soms goed, soms slecht" was (CGVS, p.20). Opnieuw kunt u hier echter geen voorbeelden van geven. Dat u niets meer kunt vertellen over incidenten in uw regio is helemaal niet aannemelijk, daar de situatie in uw provincie over het algemeen als bijzonder volatiel wordt omschreven.

**Ten derde kon u niet op een doorleefde manier vertellen over uw leven in uw dorp.**

Zo wordt u gevraagd wat u deed in uw vrije tijd. Hierop antwoordt u dat u cricket speelde en soms ging zwemmen (CGVS, p. 5). Wanneer u wordt aangemoedigd om hier wat meer over te vertellen antwoordt u dat u uw moeder hielp, naar de moskee ging en cricket speelde (CGVS, p.5). U wordt opnieuw gevraagd om wat specifiek te zijn waarop u zegt: "Ik had een goed leven, een gelukkig leven. Wat nog?" (CGVS, p.5). Daarna zegt u dat u ook zwom en met uw vader naar Mehterlam ging om boodschappen te doen (CGVS, p.5). Op de vraag wat u daarnaast nog deed zegt u dat u meestal thuis bleef en twee uur de tijd had om cricket te spelen en naar de moskee te gaan en dat u daarbuiten niks deed (CGVS, p.5). Aangezien uw moeder helpen in het huishouden klaarblijkelijk het grootste deel van uw dag innam wordt u gevraagd met wat u haar dan moest helpen. Hierop antwoordt u dat u moest helpen in de keuken, haar bed opmaken en kuisen. Gevraagd naar wat nog, zegt u dat u alles moest doen wat nodig was (CGVS, p.5). Gevraagd naar voorbeelden zegt u dat u ze water moest geven als ze medicatie nodig had en haar een massage geven als ze pijn had (CGVS, p.5). Aangezien het feit dat u uw moeder moest helpen in het huishouden de reden is waarom u niet veel naar buiten ging en bijgevolg daarover weinig verklaringen kunt afleggen zou logischerwijs mogen verwacht worden dat u wel gedetailleerde verklaringen zou kunnen afleggen over wat u dan de hele dag, zeven dagen per week, thuis moest doen. Opnieuw moet echter worden vast gesteld dat u hierover geen overtuigende verklaringen kunt afleggen.

**Tot slot dient te worden opgemerkt dat u de Afghaanse kalender niet kunt gebruiken**

Zo kon u de Afghaanse maanden niet in volgorde opnoemen terwijl u de Belgische wel al kent (CGVS, p. 21). U wist ook niet welke maanden in wel seizoen vallen (CGVS, p. 21). Het is dan ook heel treffend dat u wel de Afghaanse onafhankelijkheidsdag heel precies kon dateren volgens de westerse kalender (CGVS, p.14).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Mehterlam gelegen in de provincie Laghman. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielmotieven, meerbepaald de dood van uw vader en uw daaropvolgende problemen met de taliban, elementen die onlosmakelijk verbonden zijn met uw voorgehouden regio van herkomst. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Mehterlam heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk

verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 18/08/2016 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan. U wenste echter niets aan uw verklaringen aan te passen (CGVS, p.22). U werd aan het begin van het gehoor er op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

### **C. Conclusie**

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

## 2. Over de gegrondheid van het beroep

### 2.1. Verzoekschrift

#### 2.1.1. Middelen

Verzoeker onderwerpt de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen aan een inhoudelijke kritiek. Hij voert bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat het middel vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht.

Verzoeker vraagt in hoofdde om hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire bescherming te verlenen en in ondergeschikte orde de beslissing te vernietigen en terug te sturen naar de het Commissariaat-generaal voor verder onderzoek.

### 2.2. Stukken

De verzoekende partij voegt bij haar verzoekschrift nog volgende stukken: (i) een verslag dat verzoeker opstelde samen met zijn sociaal assistente, (ii) brief tot aanstelling van de voogd, (iii) een aantal krantenartikels over de veiligheidssituatie in Afghanistan en (iv) een uittreksel uit het EASO-rapport "*Country of Origin Information Report: Afghanistan – Security Information*".

### 2.3. Beoordeling

#### 2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

#### 2.3.2. Vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus

Verzoeker voert problemen met de taliban aan nadat zijn vader als chauffeur van een vrachtwagen omkwam ten gevolge van een aanval van de taliban. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat er geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde verblijf in Afghanistan omwille van zijn summiere en weinig doorleefde kennis van zijn dorp, natuurrampen en de veiligheidssituatie in zijn streek en de vaststelling dat verzoeker de Afghaanse kalender niet kan gebruiken.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat vooreerst dat verzoekers kennis van zijn dorp en de omgeving rond het dorp beperkt en oppervlakkig is en weinig doorleefd overkomt. Zo weet verzoeker dat er een schrijn in het dorp aanwezig is en kent hij de naam van de persoon die er begraven ligt maar kan hij verder geen enkele toelichting over deze persoon geven. Verzoeker volgde volgens zijn verklaringen lessen in de moskee maar kan verder niets vertellen over de moskee die volgens hem ook geen specifieke naam had. Verzoeker heeft geen idee van wie aan de macht is in zijn dorp. Hij beperkt zich dienaangaande tot de verklaring dat het soms de taliban was en soms de overheid. Verzoeker antwoordde ontkennend op de vraag of er zich in zijn dorp overstromingen of andere natuurrampen hebben voorgedaan terwijl uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat er in de streek wel degelijk overstromingen zijn geweest en een zware aardbeving in de provincies Nangarhar en Kunar die gevoeld werd tot in de provinciehoofdstad Mehterlam waar verzoeker geregeld kwam met zijn vader om inkopen te doen. Verzoeker kan geen specifieke informatie geven over veiligheidsincidenten in de streek en beperkt zich ook hier te verklaren dat "*er veel incidenten zijn gebeurd maar dat hij zich verder niets kan herinneren*" en dat de veiligheidssituatie in de stad Mehterlam waar hij geregeld kwam "*soms goed, soms slecht*" was terwijl uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat de situatie in verzoekers voorgehouden provincie als bijzonder volatiel beschreven werd. Verzoeker is ten slotte niet bekend met de Afghaanse kalender hetgeen des te meer klemmt nu verzoeker de Afghaanse onafhankelijkheidsdag heel precies in de Westerse kalender kon dateren.

Verzoeker wijst in zijn verzoekschrift op de bewijsregels in het kader van de asielprocedure en voor minderjarigen in het bijzonder. Hij betoogt dat bijzondere aandacht dient te worden besteed aan het intellectuele vermogen en de minderjarigheid van verzoeker. Hij benadrukt dat verzoeker nooit naar een reguliere school ging en enkel Koran-lessen volgde in de moskee waardoor hij niet kan schrijven en enkel kan lezen. Hij is van mening dat hij er tijdens het gehoor bij het Commissariaat-generaal in slaagde wel degelijk heel wat informatie te geven over zijn dorp en de omgeving. Ook is volgens hem zijn kennis over de veiligheidssituatie in de regio, de belanghebbenden en de incidenten niet abnormaal beperkt. Voor wat betreft de vaststelling dat hij niet bekend is met de Afghaanse kalender stelt verzoeker: *“Er werd mij een vraag gesteld over de Afghaanse kalender. Ik ken de Afghaanse kalender maar ik had hoofdpijn en wou niet dat er nog vragen werden gesteld. Daarom zei ik dat ik de kalender niet kende. Ik ken ook de kalender die de vrouwen uit het dorp gebruiken maar niet zo goed als de andere kalender.”*

De Raad merkt op dat de overheid, bevoegd om over een asielaanvraag te beslissen, in de eerste plaats moet nagaan of degene die zich vluchteling verklaart werkelijk afkomstig is uit het land dat hij beweert te zijn ontvlucht. Het is bijgevolg niet onredelijk is dat die overheid, zelfs wanneer de asielzoeker een document voorlegt waaruit zijn herkomst blijkt, tracht de kennis van betrokkene over de streek te toetsen. Het is te dezen niet kennelijk onredelijk dat de commissaris-generaal aan de verzoekende partij, ongeacht haar opleiding, ter zake de gegevens heeft gevraagd die in de bestreden beslissing zijn aangehaald. Uit vaste rechtspraak blijkt immers dat de asielzoeker, zelfs wanneer die slechts een lage scholing heeft genoten, in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen in verband met de streek waarvan hij beweert afkomstig te zijn en zijn dagelijkse leven aldaar (RvS 15 januari 2003, nr. 114.475; RvS 27 januari 2004, nr. 127.477). De vragen die aan verzoeker gesteld werden tijdens het gehoor hadden betrekking op zijn directe leefwereld zodat kon verwacht worden dat indien verzoeker werkelijk tot aan zijn vertrek naar Europa verbleven had in het dorp Shalatek, district Mehterlam in de provincie Laghman, hij wel degelijk blij zou geven van meer doorleefde kennis van het dagelijkse leven in en rond zijn voorgehouden dorp. Dat verzoeker zoals hij in zijn verzoekschrift benadrukt, toch correcte antwoorden kon geven op bepaalde vragen bevestigt het vermoeden dat het hier om ingestudeerde kennis gaat. Dit geldt ook voor het schriftelijk verslag dat verzoeker samen met de sociaal assistent opstelde en dat in bijlage aan het verzoekschrift werd gevoegd. Dat verzoeker pas nu voor het eerst in de beroepsprocedure (in zijn schriftelijk verslag) plots wel meer informatie in het algemeen over zijn dorp en de directe omgeving kon geven en meer in het bijzonder plots de naam van de moskee kent, alsook de naam van de dorpsschool en tevens “de baas” van het dorp kan benoemen en heel gedetailleerd beschrijft hoe hij naar Laghman stad gaat kan geenszins overtuigen en wijst ook hier op kennis die werd vergaard na zijn vertrek uit Afghanistan. Dat verzoeker ten slotte stelt dat hij wel de Afghaanse kalender kent maar geen zin had om vragen hierover te beantwoorden omdat hij hoofdpijn had staat haaks op de plicht tot medewerking die op verzoeker rust en hypothekeert de geloofwaardigheid van zijn verklaringen. Uit het aldus aangetoonde gebrek aan kennis mocht de commissaris-generaal in redelijkheid afleiden dat de verzoekende partij niet het bewijs leverde van haar beweerde herkomst.

Waar verzoeker ten slotte de vraagstelling tijdens het gehoor bij minderjarige asielzoekers, *in casu* bij verzoeker, onderwerpt aan kritiek blijkt nergens uit de stukken van het administratief dat de commissaris-generaal onzorgvuldig zou zijn geweest bij de behandeling van verzoekers asielaanvraag. Aan verzoeker werd een voogd toegewezen die hem onder meer heeft bijgestaan in het doorlopen van de asielprocedure. Ook werd verzoeker op het Commissariaat-generaal gehoord in aanwezigheid van zijn voogd en zijn raadsman, die daarbij, zoals in alle stadia van de procedure, de mogelijkheid hebben gekregen om bijkomende stukken neer te leggen en/of (aanvullende) opmerkingen te formuleren. Voorts blijkt bovendien dat het gehoor in kwestie werd afgenomen door een gespecialiseerde dossierbehandelaar, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een speciale opleiding kreeg om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen, en die daarbij de nodige zorgvuldigheid aan de dag heeft gelegd. Ook blijkt dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie erop gewezen heeft dat verzoeker minderjarig is en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989 op verzoeker van toepassing is. Hieruit blijkt de commissaris-generaal bij de beoordeling van verzoekers verklaringen en de stukken in het administratief dossier afdoende rekening heeft gehouden met de jeugdige leeftijd en omstandigheid van verzoeker.

Aangezien aan verzoekers herkomst uit de provincie Laghman geen geloof kan worden gehecht kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan zijn asielrelaas dat er onlosmakelijk meer verbonden is. Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas bestaan er geen zwaarwegende gronden om aan te

nemen dat verzoeker bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissing wordt gesteld dat vele Afghanen, eventueel na een verblijf in het buitenland, binnen Afghanistan zijn verhuisd. Uit de bestreden beslissing blijkt niet dat aan verzoekers Afghaanse nationaliteit wordt getwijfeld. Zoals hoger werd vastgesteld maakt verzoeker echter niet aannemelijk dat hij afkomstig is uit het district Mehterlam in de provincie Laghman, noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend of waar afhankelijk van het individuele geval toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, §3 van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg is het mogelijk dat verzoeker in Afghanistan in een veilig gebied verbleef of zou kunnen verblijven. Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet is er immers geen behoefte aan bescherming indien de asielzoeker in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of indien hij er toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet en indien hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt.

Van een asielzoeker mag redelijkerwijze verwacht worden dat deze de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Een asielzoeker heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan de asielzoeker om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist van verzoeker dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een asielzoeker correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute. Verzoeker is er niet in geslaagd zijn beweerde herkomst aannemelijk te maken en heeft zodoende niet voldaan aan de medewerkingsplicht die op zijn schouders rust.

Door het feit dat verzoeker als asielzoeker geen reëel beeld biedt op zijn verblijfssituatie en de mogelijke problemen die daarmee verbonden zijn verhindert hij de Belgische overheden zijn reële nood aan internationale bescherming correct in te schatten. De asielzoeker kan, met betrekking tot de vraag of hij een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin loopt dan wel een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in geval van terugkeer naar het land van herkomst, niet volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst maar moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523), *quod non in casu*. Dit geldt ook voor de door de door verzoeker bijgebrachte krantenartikels en het uittreksel uit het EASO – rapport die allen enkel betrekking hebben op de algemene situatie in Afghanistan.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 *juncto* artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

**Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig januari tweeduizend zeventien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER